

Bartók zenéje tiszta jazz

A Sárík Péter Trió újból Váradon

X *Bartók* című lemezét mutatta be a **Sárík Péter Trió** nyári turnéján a Partiumban és Erdélyben. A körút első állomása Nagyvárad volt, június 1-én a Moszkva Kávézóban játszott a trió, azaz: Sárík Péter – zongora; Fonay Tibor – bőgő; Gálfi Attila – dob.

A világszerte ismert jazz-zongorista, zeneszerző, **Sárík Péter** tevékenységéről, különleges és izgalmas zenei projektjeiről nem először írok a *Várad* folyóiratban. Zenéje, koncertjei sokakat vonzanak, kedvességgel, közvetlenséggel, eleganciával társuló művészete miatt bizonyára jó néhány zenerajongó örvend a fellépéseinek, újra és újra visszavárják Sárík Pétert és zenésztársait.

– *Előbb az X Beethoven, majd az X Bartók című albumot hoztátok létre. Tavaly A kékszakállú herceg vára című Bartók-operának új, jazzes formába öntött változata is elkészült. Az X Bartók anyagát most végre sikerül mindenfelé bemutatni, a Partiumba és Erdélybe is elhozni. Mi szükséges ahhoz, hogy egy klasszikus zeneművet jazzesíteni, jazzel ötvözni lehessen?*

– Legelőször is bátorság. Hozzányúlni ikonok életművéhez, módosítani, megváltoztatni az általuk leírtakat óriási felelősség, hisz nem véletlenül maradt fenn a nevük és a művésztük évszázadokon keresztül. Ők valóban zenik voltak, és joggal vetődhet fel a kérdés: honnan veszi valaki a bátorságot, hogy ebbe belepiszkál. Épp ezért a bátorság után rögtön a tisztelet és az alázat következik; csak a legkomolyabb odafigyeléssel és tiszta szándékkal szabad a klasszikusokhoz nyúlni. Ez a szándék pedig az, hogy az eredetitől eltérően játszva, az évszázadokkal ezelőtt még a klasszikus zenében is természetesen jelen lévő improvizációt visszahozva, új, akkor nem létező hangszereket felhasználva úgy szólaltassuk meg a darabokat, hogy az azoknak is érdekes legyen, akik amúgy nem járnak klasszikus zenei koncertekre, vagy egyáltalán nem hallgatnak

ilyen muzsikát. Nemhogy Bartókot, de semmilyen sem.

– *Mi vonzott leginkább Bartók Béla világhához?*

– Bartók zenéje tiszta jazz. A mi műfajunk rengeteget merített Bartók művészetéből, így egy jazz-zenésznek nagyon ismerős, nagyon szerethető ez a hangzásvilág. Ráadásul Bartók a miénk, a zenéje a mi népzeneinkből táplálkozik, Budapesten és Erdélyben is a nyomában járunk, még ha sokszor nagyon nehéz is a muzsikája, mégis ő áll az összes zeneszerző közül legközelebb hozzánk.

– *Milyen szempontok szerint választottad ki a jazzesítendő Bartók-darabokat?*

– Ahogy már említettem, óriási felelősség mesterművekbe „belepiszkálni”, ezért a legfontosabb szempont, hogy csak olyan darabokat dolgozunk fel, amikhez hozzá tudunk adni valamit, olyat, ami a mai fül számára befogadhatóbbá, ismerősebbé teszi. Vagy még érdekesebbé, dinamikusabbá azáltal, hogy egy

(folytatás a következő oldalon)

Bartók zenéje tiszta jazz

(folytatás az előző oldalról)

dob és egy jazzbőgő bekerül a képbe. Szóval ha egy darab nem adja meg magát hamar, akkor nem erőszakoljuk meg, elengedjük. Persze az is igaz, hogy négy év tapasztalattal (2018-ban jelent meg a Sárík Péter Trió Bartók-lemeze) sokkal bátrabban nyúlok a művekhez, a következő Bartók-anythingnál biztosan merészebb, formabontóbb feldolgozások lesznek, mint az első CD-n.

– *Mi a következő projekt? Lesz-e más klasszikus zeneszerző, akinek jazzesíteni óhajtod néhány kompozícióját?*

– Maradunk Bartóknál, így a *Kékszakállú herceg-operafeldolgozással* együtt már a harmadik Bartók-lemezünk lesz meg hamarosan.

– *Hosszú idő után végre újból felléptetek Nagyváradon is, sőt itt volt a turné első állomása. Milyen koncertanyagnak örülhetett a közönség?*

– Bartók esetében talán fura ezt hallani, de fontos volt, hogy legyen laza, kötetlen, vagány. Hogy pont olyan legyen, mint egy igazi, vérbeli jazzkoncerten: nem művészkedős, hanem inkább együtt-tapsolós, bekiabálás, sírós-nevetős, katartikus közös élmény. Négy év alatt rengeteg helyen játszottuk ezt az anyagot, Magyarországon, Nyugat-Európában és Ázsiában is. Mindenhol elragadta a hallgatókat ez a zene, a finn közönség például teljesen kifordult magából, úgy tomboltak, hogy rá sem lehetett ismerni az amúgy csendes, visszafogott, halk emberekre. Mindig bebizonyosodik, hogy Bartók nagy varázsló volt.

– *Jó néhányszor turnéztatok már a Partiumban és Erdélyben. Milyen emlékek fűznek ide? Mi volt a legszebb, legmulatságosabb, esetleg legszomorúbb történet, amit elmesélnél olvasóinknak?*

– Az egyik legviccesebb történet a Moszkva Kávézóhoz és Adélkához (Dénes Adél, a Moszkva egykori koncertszervezője) kötődik. Pély Barnával turnéztunk Erdélyben, Partiumban, és a váradi koncert előtt Adélka a tudunkon kívül elhíresztelte, illetve, ha jól tudom, kiírta a Facebookra, hogy Barnival mindketten a vörös ruhás hölgyekkel „szimpatizálunk”. De mondom, mi erről nem tudunk, meg nem is így van, ezért semmit sem vettünk észre abból, hogy szinte piroslott a terem. Így aztán csalódott hölgyek tömege

távozott aznap este a koncertről, hisz semmi reakció nem érkezett a részünkről. Amikor ezt megtudtuk, meg is dorgáltuk Adélkát: szólhatott volna az elején, hogy megnézzük, kik a legpirosabbak... Majd húsz éve minden esztendőben koncertezünk vagy turnézunk a Partiumban, Erdélyben, illetve Románia minden részében, így már egy könyvet is kitenne a rengeteg történet, ami megessett velünk, lehet, egyszer meg is írom.

– *Ha időutazást tehetnél a múltba, mely korba mennél vissza, és hol játszánál leginkább? Továbbá: ha ide lehetne varázsolni valakit a múltból, melyik zeneszerzővel, muzsikussal találkoznál, alkotnál közösen?*

– A mai korban tökéletesen érzem magam előadóként. Mint zenész nem mennék vissza sehová. A közös alkotásba bele sem merek gondolni, a nagy mesterek cipőfűzőjét sem köthetném meg. Ami mindig is izgatott: láthatatlanul utazgatni az időben! Vasárnapként elmennék Lipcsébe a Tamás-templomba Bachot hallgatni, New Yorkba Charlie Parkert, Miles Davist, Ella Fitzgeraldot, ülnék Bartók mellett népdalgyűjtés közben, meg akkor is, amikor a *Kékszakállút* írta, ott lennék Beethoven IX. szimfóniájának ősbemutatóján és a pesti éjszakában Cziffrát hallgatva. Végtelen a sor, és akkor még csak a zenészekről beszéltem...

– *Térjünk vissza a valóságba. Az erdélyi körút befejezése után milyen feladatok várnak a Sárík Péter Trióra? Koncertkörutak másfelé, netalán stúdiómunka? Zsúfolt lesz a nyaratok zenei szempontból?*

– Igen, hála az égnek, rengeteg koncertünk lesz a nyáron, több, mint a rekordnak számító 2019-ben. Többször visszatérünk Erdélybe is, fellépünk a Csíki Jazzen és az Egyfeszten is. Várjuk a Trió 15. születésnapjára koncertjét, ez fantasztikus vendégek közreműködésével szeptember 8-án lesz Budapesten. Fellépünk majd Hollandiában, továbbá úgy néz ki, New Yorkban is. Aztán három új CD is készül majd: egy új Bartók, a következő *Jazzkívánságműsor* magyarul Falusi Mariann-nal, valamint egy saját szerzeményeket tartalmazó lemez is. Szóval lesz muníciónk 2023-ra is, biztos vagyok benne, hogy akkor is szervezünk majd egy nagy turnét hozzátok.

Tóth Hajnal